

Daar Lusten de
Honden geen
Brood van!

Daar Lusten de
Honden geen
Brood van!

Daniël Majoor

Schrijver: Daniël Majoor

Coverontwerp: de kinderen van de Prof. Burgerschool,
Amsterdam

ISBN: 9789402107197

© Daniël Majoor, Haarlem 2013

Voorwoord

Beste lezer, voor u ligt mijn eerste verzameling hersenspinsels. Na lang overwegen heb ik toch besloten deze ‘en public’ met u te delen. Dit kwam in de eerste instantie door de bemoedigende en warme reacties van de mensen om mij heen en natuurlijk door de aanmoedigingen van mijn lieve partner.

De titel verbaast u misschien en deze is bewust gekozen. Niet alleen weerspiegelt het de inhoud van dit boekje, maar ook het feit dat ik de kans dat u dit aanschaft, niet bijster hoog acht. Uiteraard ben ik mij ervan bewust dat niet een ieder het met mijn gedachten eens zal zijn. Dit is ook een onmogelijke zaak. Wel hoop ik u te bewegen om toch eens op een andere wijze naar de alledaagse dingen te kijken, aan te zetten tot verwondering, herkenbaarheid en soms begrip.

Dit werkje is feitelijk een soort ‘pilot’ en door dit toch aan te schaffen heeft u te kennen gegeven geïnteresseerd te zijn in mijn gedachten en ideeën, dus mijn waardering naar u is hier stellig op zijn plaats. Mocht u na het lezen van dit boekje nog steeds hetzelfde gevoel hebben, dan heb ik aan mijn opdracht voldaan.

Zoals in de eerste alinea al aangegeven is dit mijn eerste voortbrengsel, van waaruit men kan impliceren dat er wel eens meer zou kunnen komen. Dit is zeker mijn intentie!

Bij deze dank ik u voor het aanschaffen van een stukje van de schrijver dezen en ik hoop dat u er net zo veel plezier aan beleeft, als waarmee ik het geschreven heb.

Als laatste neem ik de moeite om diegene te danken die mij, bewust of onbewust, gesteund hebben om dit op te pakken;

Viola Laan; mijn lieve partner, Andre en Irene, Jorne en Shraesta, Amel, Annemarie, Wendy.E, Roel .V, Wim van H., Ans en mijn moeder en vader (Rico), die mij altijd door dik en dun gesteund hebben.

Daarnaast wil ik natuurlijk mijn dank uitbrengen aan de kinderen en hun leraren van de Prof. Burgerschool in Amsterdam, voor hun tomeloze inzet om een mooie cover voor dit boek te bedenken. Een van de inzendingen is natuurlijk gekozen, maar nog steeds is dit natuurlijk een trots voor de hele school.

D.M .

1. Gedoogland

Zo tegen Prinsjesdag met de PVV in het kabinet, krijg ik ineens het idee om weer eens ouderwets te mijmeren over het afgelopen jaar en allerhande gedachten. En ineens kwam de term "gedoogland" bij mij op.

Welbeschouwd is dit niet zo gek, want Nederland staat van oudsher bekend om haar tolerantie van alles wat nieuw en vreemd is, zolang het maar niet te dichtbij komt en het liefst, direct - of indirect, wel iets oplevert. Wij gedogen tegenwoordig dan ook een scala aan zaken die in Europa en /of daarbuiten nog behoorlijk discutabel zijn. Het bekendste voorbeeld is wellicht ons softdrugsbeleid. Even een domper voor een ieder die nog steeds in de illusie leeft dat softdrugs legaal zijn (het is toch voor eigen gebruik?); neen, driewerf neen! deze - en een aantal andere narcotica worden gedoogd. Met andere woorden: het mag, als we er maar geen last van hebben.

Maar ook andere zaken worden tot op zekere hoogte door ons gedoogd: asielzoekers (maar geen AZC voor mijn deur), homo's ("als ze maar niet aan mij komen"), bezoek aan stations (lees maar eens onder het verboden toegang bordje: 'toegang bij gedogen') en de nieuwste variant : extreemrechtse politiek. Deze laatste brengen wij dan onder in een 'gedoogkabinet'. Met andere woorden: wij willen best een extreemrechtse partij in het kabinet, als we er maar geen last van hebben.